

מ"ת 27528/12/18 - מדינת ישראל נגד אבא יוסף בורוס

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 27528-12-18 מדינת ישראל נ' בורוס (עציר)
תיק חיצוני: 421714/2018

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לירן פרג'
נגד
משיב
אבא יוסף בורוס (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מאיר לחן

החלטה

1. בפני בקשת המשיב לעיין מחדש בשאלת מעצרו עד לתום ההליכים נגדו, ולהורות על שחרורו לחלופת מעצר בדמות קהילה טיפולית סגורה שמתמחה בגמילה מסמים.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו 2 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש, עבירות מחודש ספטמבר 2018, במסגרתן מכר לסוכן משטרתי 92.7 גרם ו- 141.7 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש בתמורה לסכומים של 2,300 ₪ ו- 3,500 ₪ בהתאמה. עוד מיוחסת למשיב עבירה מדצמבר 2018 של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עת החזיק במקומות שונים בביתו בסם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 15.6 גרם, ומשקל אלקטרוני המשמש להכנת הסם או לצריכתו, כמו כן החזיק בדירתו 11 שטרות כסף מזוייפים, שסכומם המצטבר 2100 ₪.
3. ביום 26.12.18 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובהעדר חלופה הסכים למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
4. בית המשפט הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים וקבע שאם יהיה בידי המשיב להציג בעתיד חלופה הולמת יהיה רשאי להגיש לבית המשפט בקשה לעיון חוזר.
4. ביום 22.2.19 הגיש ב"כ המשיב בקשה לעיון חוזר וביקש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר ב"מרכז גמילה בראשית".
5. ביום 24.2.19 הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של המשיב, להביע עמדתו בדבר ההליך הטיפולי שהוצע, ליתן הערכתו ביחס לסיכויי ההצלחה של אותו הליך וביחס ליכולתה של החלופה שהוצעה לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

תסקיר שירות המבחן

6. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והעברייני של המשיב, את הערכת גורמי הסיכון והערכת הצורך בטיפול.

שירות המבחן ציין כי המשיב יליד 1990. רווק, בוגר 7 שנות לימוד. בגיל 13 עזב את המסגרת החינוכית והחל לשוטט בחוסר מעש, יצר קשרים עם חברה שולית והחל בשימוש בסמים ובפעילות עבריינית. בגיל 17 העמיק המשיב התמכרותו לסמים והחל להשתמש בקריסטל וכן צרך אלכוהול באופן בלתי מבוקר. לדבריו הפסיק צריכת אלכוהול בסמוך לאחר פטירת אביו לפני כ- 8 שנים אשר נפטר עקב בעיות רפואיות שבבסיסן עמד שימוש לרעה באלכוהול.

בפעמים הקודמות שהופנה המשיב לשירות המבחן התרשם שירות המבחן כי למשיב מערכת יחסים מורכבת וחשדנית עם גורמי אכיפת החוק, קושי בלקיחת אחריות על מעשיו, קושי לשתף פעולה עם שירות המבחן על מנת לעבור הליך טיפולי אינטנסיבי וקושי לגלות אמפתיה לקורבנות שנפגעו ממעשיו.

שירות המבחן התרשם כי למשיב קשיים התנהגותיים וקשיי הסתגלות, חוסר יציבות במסגרות, חוסר בדמויות הוריות מציבות גבול, למשיב קשר מורכב עם משפחתו על רקע פערים באורח החיים שמנהל (משפחתו חרדית והוא לא), למשיב חוסר שייכות חברתית, קושי לראות את החלקים המכשילים בהתנהגותו, קושי במתן אמון.

שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון להתנהגות עוברת חוק בתחום הסמים.

שירות המבחן התרשם כי המשיב מגלה תובנה ומודעות לעומק בעיית התמכרותו לסמים ונזקקותו למסגרת טיפולית אינטנסיבית, וכי שילובו של המשיב במסגרת טיפולית יתן מענה רגשי וקונקרטי לצרכיו ויסייע לו לערוך תהליך שינוי. שירות המבחן ציין כי המשיב נמצא מתאים להשתלב בקהילה הטיפולית הר טוב וכי יש צורך בערב מגבה, המשיב הציע את גיסתו כערבה מגבה, שירות המבחן ניסה ליצור עימה קשר ללא הצלחה.

7. בשלב זה, עוד אין בפניי תסקיר סופי, טרם ניתנה התייחסות מפורשת של שירות המבחן לסיכויי הצלחת ההליך הטיפולי, לנתוני המלאים של החלופה הטיפולית, לרבות זהות הקהילה בה ישולב (הר טוב או קריית שלמה) טרם הומלץ על זהות הערב המגבה, וטרם התקבלה הערכת שירות המבחן באשר ליכולתה של אותה חלופה לאיין את המסוכנות.

עמדת הצדדים

8. בדיון שהתקיים ביום 13.6.19, התנגדה ב"כ המבקשת לדחיית הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים.

ב"כ המבקשת חזרה על הכלל לפיו דינו של סוחר סמים הוא מעצר, והמשיב אינו נכלל בגדר החריגים המאפשרים

שקילת שחרור לחלופת מעצר.

לדבריה המשיב אינו נכלל בגדר החריגים שנקבעו בבש"פ סויה אשר מצדיקים שילובו בהליך טיפולי במסגרת הליך המעצר. לדבריה במעצרו הקודם הורה בית המשפט על מעצרו, בשל המסוכנות הנשקפת ממנו אף מבלי להידרש לתסקיר של שירות המבחן.

ב"כ המבקשת הפנתה לנתונים הנלמדים מהתסקיר: להיות המשיב מכור לסמים מגיל צעיר ורק כיום ער לבעייתיות, לכך שלא החל בהליך טיפולי בטרם מעצרו, לקושי בשיתוף פעולה עם שירות המבחן.

לדברי ב"כ המבקשת המשיב ממוקם גבוה בשרשרת הפצת הסם, בעל זמינות לכמויות גדולות של סם, סחר בכמויות גדולות של סם, תמורת אלפי שקלים, המשיב נטוע עמוק בעולם הסמים.

ב"כ המבקשת הפנתה לעברו המכביד, למאסרים שריצה, למאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו, לתיק מב"ד בעבירת אלימות כלפי בת זוגו ובעבירה של הפרת הוראה חוקית.

לדבריה המשיב נעדר מורא מהחוק, לא הורתע מהליכים קודמים, לא ניתן ליתן בו אמון.

לדבריה סיכויי הצלחת ההליך הטיפולי אינם גבוהים, האינטרס הציבורי להגן על הציבור מפני המשיב גובר על הצורך במתן מענה לצרכיו הטיפוליים של המשיב.

ב"כ המבקשת הפנתה לכך שבעת מעצרו של המשיב הגיעה בת זוגו לבקרו כשבתיקה נתפסו סמים (הוגש נגדה כתב אישום).

נוכח כל אלה טענה ב"כ המבקשת כי עניינו של המשיב אינו נכלל בגדר החריגים המצדיקים שחרורו, אף לא במסגרת טיפולית, ולפיכך אין טעם בהמשך בחינת הליך טיפולי בעניינו.

9. ב"כ המשיב מנגד, הפנה לבש"פ 8168/17 אשר דן במקרה דומה.

לדבריו סיכויי הצלחת ההליך הטיפולי גבוהים.

המשיב מעולם לא היה משולב בקהילה סגורה. לדבריו קהילה סגורה יהיה בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

לדברי ב"כ המשיב האם תשמש כערבה מגבה.

על כן, ביקש ב"כ המשיב להמשיך לבחון את היתכנות שילובו של המשיב בהליך טיפולי במסגרת המעצר ולקבל את ההחלטה אם לשלבו אם לאו, לאחר שימצא מתאים ולאחר שיתקבל המתווה השלם של החלופה המוצעת.

דין

10. עבירות פשע על פקודת הסמים המסוכנים מקימות עילת מעצר סטוטורית, שכן בסעיף 21 (א)(1)(ג)(3) לחוק נקבעת חזקת מסוכנות. על כן, ככלל, עבירות אלו מחייבות מעצר עד לתום ההליכים למעט במקרים חריגים. הפסיקה הכירה בקיומם של חריגים לכלל זה, ובפרט באותם מקרים בהם מדובר במשיבים צעירים, נעדרים עבר פלילי, שחלקם היחסי במעשים היה מצומצם מזה של שותפיהם.

11. המשיב שבפני יליד 1990, בן 29. אינו קרוב לגיל הקטינות.

למשיב שבפני עבר פלילי מכביד.

לחובתו 9 הרשעות קודמות בגין עבירות סמים, רכוש, אלימות, מרמה. למשיב 4 הרשעות קודמות בעבירות של הפרת הוראה חוקית, כשהאחרונה בהן משנת 2018. המשיב ריצה עונשי מאסר לתקופות של 7 ח', 9 ח', 9 ח'. תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה למשך 8 חודשים שיהיה חב הפעלה באם יורשע.

חלקו של המשיב בפרשה הוא מהותי ועיקרי. המשיב ביוזמתו פנה לסוכן המשטרה והציע לו לקנות ממנו סמים, כאשר העסקאות נרקמו בינו לבין הסוכן, לאחר שהסוכן ביקש לקנות סמים מהמשיב, בהתאם להצעתו של המשיב.

12. לאור המפורט לעיל אני קובעת כי עניינו של המשיב אינו נכלל בגדר אותם החריגים המצדיקים שחרורו לחלופת מעצר.

13. אלא שב"כ המשיב לא ביקש לשחרר את המשיב לחלופה "רגילה", אלא לחלופה בדמות קהילה טיפולית במסגרת סגורה.

14. בבש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' אשר סויסה** (21.3.11) (להלן - בש"פ סויסה) חזר בית המשפט העליון על הכלל בנוגע להליך טיפולי בשלב המעצר:
"הכלל הוא, כי שקילת הליכי טיפול וגמילה מסמים מקומה בשלב גזירת העונש וריצויו, ושלב המעצר אינו השלב הראוי לבחינת השתלבותו בהליך גמילה, אלא בנסיבות חריגות....".

בבש"פ סויסה בית המשפט העליון מנה שיקולים שיש להביא בחשבון בעת בחינת הדברים.

עמוד 4

בין השיקולים: האם המשיב התחיל כבר בהליך גמילה עוד לפני מעצרו, סיכויי הצלחת הטיפול, מידת התאמתו ומוכנותו של המשיב לטיפול גמילה, גילו של המשיב והזדמנויות גמילה שניתנו לו בעבר, האם יש בחלופת הגמילה כדי לאיין או להקהות את עילת המעצר, אם של חשש לשיבוש הליכי משפט ואם של מסוכנות לציבור, סוג העבירות המיוחסות למשיב, עברו הפלילי של המשיב, השלב בו נמצא התיק העיקרי והזמן שנותר עד לסיומו, גזר הדין הצפוי למשיב באם יורשע, נכונות מוסד מתאים לקלוט את המשיב.

15. בחינת השיקולים הנ"ל לאור נתונים של המשיב מעלה כי המשיב שבפני לא התחיל את הליך הגמילה עוד לפני מעצרו.

העבירות שביצע המשיב אינן קשורות להתמכרותו לסם.

המשיב סחר בסמים בכמויות גדולות, לא לצורך מימון עצמי של הסם, אלא כמקור פרנסה. ("סיטונאי").

שירות המבחן לא נתן הערכתו בדבר סיכויי הצלחת הטיפול אלא ציין כי המשיב הביע רצון לעבור הליך טיפולי, והבעת הרצון לדברי שירות המבחן מלמדת על מוטיבציה.

נדמה כי אין צורך בתסקיר משלים על מנת לקבל הערכה מפורשת של שירות המבחן בדבר סיכויי הצלחת הטיפול. די בנתונים אשר בתסקיר כדי להתרשם שסיכויי ההצלחה אינם גבוהים: למשיב קושי להתמיד במסגרות, קשרים מורכבים ומסובכים עם משפחתו, לרבות עם אימו, שהיא הערבה המגבה המוצעת, באופן שעל פניו נדמה כי אינה מהווה עבור המשיב דמות סמכותית ומציבת גבול.

המשיב בן 29, נמצא מזה 16 שנה במעגל הסמים, 12 שנים משתמש בסמים קשים (קריסטל). אין אינדיקציה לכך שהמשיב שולב בעבר בהליך גמילה, למעט עת היה קטין.

מהתסקיר עולה כי בתחילה התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן אך משהופנה לתחנה ליעוץ לנוער שיתף פעולה בטיפול באופן חיובי. המשיב הופנה פעמיים נוספות לאחר מכן לשירות המבחן אך התקשה לשתף פעולה ולעבור הליך טיפול אינטנסיבי.

שירות המבחן לא נתן הערכה סופית בדבר יכולתה של החלופה לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אך גם בעניין זה אני סבורה כי די בנתונים המונחים עתה בפני כדי להעריך את הדברים.

למשיב ריבוי הרשעות בעבירה של הפרת הוראה חוקית. מכתבי האישום שהוגשו לעיוני עולה כי תחת פיקוחה של הערבה המגבה המוצעת, קרי אימו של המשיב, הפר המשיב תנאים, כאשר באחת הפעמים אף היא עצמה נחקרה באזהרה שכן בהסכמתה וידעתה יצא מכתובת מעצר הבית לחתונה של חבר, מבלי שקיבל את אישור בית המשפט.

זאת ועוד, ארוסתו של המשיב אשר הגיעה לבקרו בבית המעצר ביום 21.1.19, החזיקה סמים בתיקה האישי ובכיס מעילה. (הוגש נגדה כתב אישום בין היתר על עבירה זו).

הגם שלדברי הארוסה הסמים הם שלה ולשימושה ולא התבקשה על ידי המשיב להכניסם למעצר, הרי שיש בכך כדי ללמד על הסיכון שעלול להיגרם אם המשיב ישוחרר לקהילה.

למשיב שבפניי כאמור עבר פלילי מכביד, "טרי", הוא נדון ל- 9 חודשי מאסר על תיק קודם של סחר בסמים אך לפני כשנתיים ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה.

הדיון בתיק העיקרי נדחה מעת לעת לבקשה ההגנה, וביום 7.5.19 כפר המשיב במיוחס לו. דיון ההוכחות צפוי להתקיים בתקופה הקרובה. במידה ויורשע צפוי למאסר ממושך.

בעניינו של המשיב נדמה כי קיימת הסכמה עקרונית של קהילת הר טוב ושל קהילת קריית שלמה לקלוט את המשיב לשורותיהם. (יש בלבול בכל הנוגע לזהות הקהילה הרלוונטית, כפי שעולה מתסקירו האחרון של שירות המבחן).

16. בעניינו של המשיב, כשאלו הם הנתונים, כשהסיכון הנשקף מהמשיב הוא מאוד גבוה, וכשבצד ה"זכות" עומדת כמעט בדד הבעת רצון של המשיב לעבור הליך טיפולי, ולצידה מוכנותו של מוסד גמילה לקלוט אותו לשורותיו, אני סבורה כי האינטרס הציבורי של שמירה על בטחון הציבור גובר על האינטרס הציבורי של שיקום עבריינים, והוא הנותן את הטון בנסיבות שבפני.

17. רק לאחרונה התקבל ערר שהגישה המבקשת, בעמ"ת (באר שבע) 62242-05-19 **מדינת ישראל נ' מאור ואקנין** (4.6.19).

מדובר במקרה שנסיבותיו דומות.

כב' הש' בן טולילה קבע, כי בנסיבותיו של ואקנין לא היתה הצדקה לשלבו בהליך טיפולי במסגרת הליך המעצר.

שם דובר במי שביצע 5 עסקאות סחר בסמים (קוקאין), במי שעברו מכביד וריצה מאסרים קודמים, במי שתלויים ועומדים נגדו 2 מאסרים מותנים, במי שמכור לסמים שנים רבות ועסק בסחר כמקור פרנסה (סיטונאי), במי שלא החל הליך גמילה בטרם מעצרו, במי שלחובתו הרשעות קודמות בעבירות של הפרת הוראה חוקית (הגם שהרשעות ישנות).

שם שירות המבחן המליץ על שחרורו של ואקנין לחלופה טיפולית לאחר שהעריך כי לאור שינוי במצבו האישי, לרגל נישואיו, ולאור היות אשתו נורמטיבית ותומכת, המשיב יעשה כל מאמץ כדי להצליח בהליך הטיפול.

אמנם המשיב שבפני לא סחר בסמים קשים (קוקאין), ועם זאת לא ניתן לומר, כי ארוסתו של המשיב, על רקע התיק שתלוי ועומד נגדה, היא גורם נורמטיבי ומדרבן לשינוי אמיתי כפי שהיה בעניינו של ואקנין.

זאת ועוד, להבדיל מואקנין, למשיב שבפני הרשעות "טריות" בעבירות של הפרת הוראה חוקית, מה גם שהמשיב שבפני מואשם גם בעבירת של החזקת שטרות מזוייפים, עבירה בעלת אופי מרמתי שמקשה במתן אמון.

בנסיבות האמורות, ולאחר שבעניינו של ואקנין בית המשפט המחוזי אמר את דברו, הרי שבעניינו של המשיב שבפני, הדברים הם מקל וחומר.

18. לא נעלמה מעיני הפסיקה אליה הפנה ב"כ המשיב: בש"פ 8168/17 **ראיד קרקני נ' מדינת ישראל** (31.10.17).

שם התרשם בית המשפט העליון כי מדובר בעורר אשר הגיע "לשאול תחתיות", התסקירים בעניינו היו חיוביים ביותר, שירות המבחן התרשם כי נוכח גילו המתקדם קצה נפשו בדרך חיו שמנוהלת כולה על ידי אותה "דודה", קרי הכמיהה לסם. נוכח נתונים אלה, והגם שהמקרה גבולי, מצא בית המשפט העליון להורות על שחרורו של העורר לקהילה טיפולית. שם דובר במי שהועמד לדין על עבירות רכוש (שוד וגניבה) ולא במי שסחר בסמים.

בעניינו של המשיב שבפני אין מדובר במכור מבוגר אשר קץ באורח החיים הנ"ל, אלא במי שרק עתה החל לגלות ערנות לבעייתיות שבהתנהלותו. לא ניתן לומר כי התסקירים בעניינו חיוביים ביותר.

נוכח האמור, לא מצאתי כי נסיבותיו של המשיב שבפני דומות לנסיבותיו של קרקני, באופן המצדיק את אותה התוצאה.

19. נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי מתקיימים החריגים המצדיקים שילובו של המשיב בהליך טיפולי במסגרת המעצר.

20. לאור המסקנה אליה הגעתי, ועל אף ששירות המבחן טרם נתן הערכתו המפורשת בדבר סיכויי הצלחת הליך השיקום ובדבר יכולתה של החלופה שתגובש לאיין את המסוכנות, לא מצאתי להידרש לתסקיר נוסף לשם השלמת הנתונים הללו.

21. ראו בעניין זה פסיקתו של בית המשפט בבש"פ 4627/18 **אחמד שהאב נ' מדינת ישראל** (14.6.18) שם צוין כי אין טעם בהמשך בחינת הליך טיפולי אם הנתונים אשר יביאו בסופו של יום לדחיית ההליך הטיפולי כבר ידועים.

22. סיכומי של דבר, ולאחר שבחנתי את עניינו של המשיב, ולאחר ששקלתי את הבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המשיב, לא מצאתי כי קיימת הצדקה לשנות מההחלטה הקודמת.

23. על כן- הבקשה נדחת.

24. המשיב יוותר במעצר עד לתום ההליכים.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ט, 23 יוני 2019, בהעדר הצדדים.